

Η δημόσια υγεία εκπέμπει SOS

Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία - Ανταρσία για την Ανατροπή

Η κατάσταση στη Θεσσαλία είναι εκτός ελέγχου σε σχέση με τη διαχείριση της πανδημίας, αλλά και σε σχέση με τη γενική παροχή υπηρεσιών υγείας. Όπως δήλωσε ο Μ. Γιαννακός πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ από τη Θεσσαλία την Παρασκευή 20/11: “η κατάσταση είναι εκτός ελέγχου, καθώς δεν φτιάχτηκε σχέδιο με τον κατάλληλο εξοπλισμό και προσωπικό και έτσι τώρα πέφτουν και τα τελευταία οχυρά του συστήματος που είναι οι ΜΕΘ”.

Ποια είναι αυτή η κατάσταση; 72 από τις 73 κλίνες ΜΕΘ covid είναι ήδη κατειλημμένες. Το ηλικιακό όριο πέφτει για την εισαγωγή στις ΜΕΘ. Κοινώς γίνεται διαλογή ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει. Τα νοσοκομεία σε Καρδίτσα, Βόλο και Τρίκαλα δεν διαθέτουν μοριακό αναλυτή (ακόμα και σήμερα) και θεωρούν θετικά κρούσματα τα περιστατικά που έχουν θετικό rapid test. Στα νοσοκομεία της Θεσσαλίας νοσούν αυτή τη στιγμή πάνω από 250 υγειονομικοί. Το 80% των προγραμματισμένων χειρουργείων αναβάλλονται αυξάνοντας τους κινδύνους από άλλες νόσους. Υπάρχει πρόβλημα ακόμα και με τη σίτιση των ασθενών με κορωνοϊό λόγω ελλείψεων προσωπικού, όπως παραδέχεται η ίδια η Διοίκηση του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Λάρισας. Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Πως το ΕΣΥ είναι στα έσχατα όριά του.

Και όμως την ίδια στιγμή η κυβέρνηση αντί να εγκύψει στη γενναία ενίσχυση του ΕΣΥ, στη βάση των εκκλήσεων των υγειονομικών και των σωματείων τους, στέλνει ενισχυμένες αστυνομικές δυνάμεις στη Βόρεια Ελλάδα για να εντείνει το δόγμα της “ατομικής ευθύνης”.

Και όμως την ίδια στιγμή ο υπερδιογκωμένος και χλιοεπιδοτημένος τομέας της ιδιωτικής υγείας (μόνο στη Λάρισα ο ιδιωτικός τομέας έχει 2500 κρεβάτια νοσηλείας απέναντι σε μόλις 900 των δημόσιων νοσοκομείων...), όχι απλά δεν επιτάσσεται για τις ανάγκες της δημόσιας υγείας, αλλά ουσιαστικά διαπραγματεύεται τα κέρδη του και τη λιγότερο δυνατή έκθεσή του.

Και όμως την ίδια στιγμή ο περιφερειάρχης κ. Αγοραστός προτείνει την “επίταξη” της “Αρωγής”, μιας κλειστής μονάδας υγείας, για να μην μπει χέρι στους ιδιαίτερα προσφιλείς του κλινικάρχες.

Και όμως την ίδια στιγμή το “ΙΑΣΩ” Θεσσαλίας, μία από τις μεγαλύτερες ιδιωτικές κλινικές, πουλάει “εταιρική κοινωνική ευθύνη” και “εθνική ενότητα”, παίρνοντας από τα δημόσια νοσοκομεία οποιαδήποτε άλλη υγειονομική φροντίδα, καθώς αυτά μετατρέπονται ουσιαστικά σε μονοθεματικές κλινικές.

Πώς φτάσαμε μέχρι εδώ; Πλέον είναι ηλίου φαεινότερο πως η εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης σε όλα τα επίπεδα οδήγησε στα όριά του το σύστημα υγείας και συνέβαλε στην περαιτέρω διάδοση του ιού. Το άνοιγμα του τουρισμού, η έλλειψη των αναγκών μέτρων στη λειτουργία των σχολείων (τμήματα 15 μαθητών, καθαριότητα, μαζικά τεστ, ιχνηλάτηση), η απόλυτη αδιαφορία για τους χώρους υπερμετάδοσης

(χώροι εργασίας, ΜΜΜ, γηροκομία, στρατόπεδα, χώροι κράτησης μεταναστών κτλ) για να μη διαταραχθούν οι όροι κερδοφορίας, η άρνηση χάραξης σοβαρού σχεδιασμού ενίσχυσης των δομών υγείας και η εις βάρος τους ενίσχυση της προπαγάνδας των ΜΜΕ και των μηχανισμών καταστολής είναι βασικά σημεία ενός εγκλήματος με πατέντα.

Σε αυτό το κάδρο περίοπτη θέση κατέχει η περιφέρεια Θεσσαλίας και ο περιφερειάρχης κ. Αγοραστός. Μέχρι την εκδήλωση του νέου κύματος της πανδημίας αρκούταν να επαναλαμβάνει αυτάρεσκα “πως η Θεσσαλία βρίσκεται στην καλύτερη κατάσταση”. Κάτι που δεν παρέλειπε να επιβεβαιώνει παρελκυστικά όλο το κυβερνητικό επιτελείο. Είναι χαρακτηριστικές οι δηλώσεις του καθηγητή Χατζηχριστοδούλου (μέλος της επιτροπής λοιμωξιολόγων του υπουργείου) στην ειδική συνεδρίαση του περιφερειακού συμβουλίου για τον τουρισμό (19/06/2020) που ανέφερε πως η περιφέρεια Θεσσαλίας “αναδείχτηκε σε Περιφέρεια- πρότυπο στη διαχείριση της υγειονομικής κρίσης”. Είναι η Περιφέρεια που επί 2 μήνες είχε βάλει στον πάγο θέμα συζήτησης που έθεσε η Αριστερή Παρέμβαση και αφορούσε τα μέτρα για την ασφαλή λειτουργία των σχολείων και το συζήτησε τελικά όταν τα σχολεία έκλεισαν. Είναι ο περιφερειάρχης κ. Αγοραστός ο οποίος εκφυλίζοντας τις κοινωνικές ανάγκες και τη δημόσια υγεία στην παροδικότητα αντιμετώπισής τους από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ, ανακοίνωνε την ένταξη ελαχίστων προσλήψεων ιατρικού προσωπικού σε αυτά, την ώρα που το προσωπικό αυτό δεν είχε αναλάβει καν καθήκοντα.

Τους τελευταίους μήνες η κοινωνική πλειοψηφία και το δημόσιο σύστημα υγείας δεν αναμετράται απλώς με έναν επικίνδυνο ιό. Αναμετράται με μία πολιτική κατεύθυνση που αργά και σταθερά μετέτρεψε τη δημόσια υγεία από υποχρέωση του κράτους σε ατομική πολυτέλεια. Το κράτος απέβαλε ένα «οικονομικό βαρίδι» από πάνω του και δημιούργησε παράλληλα έναν επενδυτικό παράδεισο ουσιαστικά εκμετάλλευσης του ανθρώπινου πόνου. Κι όμως, το κατακρεουργημένο δημόσιο σύστημα υγείας ήταν το μοναδικό που μέχρι σήμερα στήριξε το λαό και τις ανάγκες του σε αντίθεση με τα κοράκια των ιδιωτικών κλινικών που ακόμα και σήμερα κοιτάνε τα κέρδη τους.

Το κυρίαρχο δόγμα της επιχειρηματικής υγείας σε συνθήκες εμφάνισης μιας νέας νόσου απέδειξε την απόλυτη αδιαφορία του για την ανθρώπινη ζωή, επιχείρησε να πάρει επιστημονικό μανδύα (έναν μανδύα που καλλιεργεί χρόνια τώρα η κοινότητα των «αρίστων» στα εκκολαπτήρια της) και τελικά να αντιμετωπίσει έναν νοσηρό παράγοντα με κατασταλτικά μέτρα και νέες επιθέσεις στα εργατικά δικαιώματα. Οι συνέπειες αυτών των κατευθύνσεων δεν προσμετρούνται μόνο στους τραγικούς απολογισμούς των ημερήσιων ανακοινώσεων για τον covid, αλλά και στις απώλειες που αντικειμενικά θα δημιουργήσει το μπλοκάρισμα ουσιαστικά της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και η μονοστοχία του συστήματος υγείας στον κορωνοϊό.

Όσο λοιπόν δεν μπαίνει χέρι στα κέρδη των καπιταλιστών, από την στιγμή που ο προϋπολογισμός για την υγεία και η διάρθρωση του συστήματος δεν αλλάζει, γινόμαστε πειραματόζωα μιας δημιουργικής λογιστικής η οποία αντικειμενικά θα πολλαπλασιάσει τις απώλειες, είτε από τον κορωνοϊό, είτε από άλλες ασθένειες, είτε από τις βαριές κοινωνικές επιπτώσεις της κατάστασης διαρκούς εκτάκτου ανάγκης. Από αυτή την άποψη τα μέτρα της κυβέρνησης δεν είναι απλά αναποτελεσματικά. Είναι επικίνδυνα και δολοφονικά.

Σε αυτό το έδαφος εδράζεται η ανάγκη για ένα αγωνιστικό κύμα διεκδίκησης των όρων ζωής μας. Ακριβώς γι αυτό το λόγο η κυβέρνηση προσπάθησε να πνίξει τις εκδηλώσεις για τον εορτασμό της 17 Νοέμβρη. Ουσιαστικά η κυβέρνηση βρήκε την ευκαιρία στην εποχή της πανδημίας να βγάλει από το συρτάρι όποια αντεργατική και αντιδημοκρατική ρύθμιση είχε κατά καιρούς σκεφτεί ή είχε «συμβουλευθεί» η ΕΕ ή είχε παραγγείλει ο ΣΕΒ για να τα κάνει νόμους. Προσβάλλει διαρκώς τον κόσμο με γελοίες κατηγορίες περί ανευθυνότητας. Αντιμετωπίζει τους πάντες ως «ανώριμους ανήλικους», κρατώντας για τον εαυτό της το ρόλο του παιδονόμου της δεκαετίας του 1950. Προσπαθεί να πνίξει τη διαφανιζόμενη οργή που θα μετατραπεί σε αγωνιστική τάση όσο οι συνέπειες της δολοφονικής πολιτικής

αγγίζουν όλο και περισσότερο πληθυσμό. Για αυτό προσπαθεί να καλλιεργήσει το φόβο και την ατομική ευθύνη. Ατομική μας ευθύνη είναι να μην κάτσουμε με σταυρωμένα τα χέρια και περιμένουμε τον αργό ή γρήγορο θάνατό μας.

Σε αυτό το πλαίσιο η Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία δεν ιεραρχεί απλά την πάλη για την επιβολή άμεσων μέτρων στήριξης του ΕΣΥ (επίταξη άνευ όρων και αποζημιώσεων των ιδιωτικών δομών υγείας, άμεσες προσλήψεις υγειονομικού προσωπικού, άνοιγμα ΜΕΘ, δωρεάν διανομή μέσω ατομικής προστασίας κτλ), αλλά θέτει και τις πολιτικές προϋποθέσεις της διάσωσης του λαού.

Και αυτές δεν μπορεί να είναι άλλες από την παραβίαση των δημοσιονομικών στόχων για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών σε υγεία και διατροφή, το άμεσο μπλοκάρισμα όλου του αντεργατικού οπλοστασίου και ο κοινωνικός επανασχεδιασμός των βασικών τομέων αναπαραγωγής της ανθρώπινης ζωής εις βάρος του κεφαλαίου. Ο κοινωνικός πόλεμος ενάντια σε κυβέρνηση και κεφάλαιο είναι όρος επιβίωσης για την εργαζόμενη πλειοψηφία.